

prima instanță: V. Stratan
instanța de apel: Iu. Cimpoi
A. Danilov, I. Secrieru

dosarul nr. 3ra-442/18

ÎN C H E I E R E

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Nina Vascan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de SC Stilhol SRL împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SC Stilhol SRL împotriva Biroului Vamal Chișinău, Serviciului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ

c o n s t a t ă :

La 11 aprilie 2016 SC Stilhol SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Chișinău, Serviciului Vamal Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, la data de 05.02.2016, 10.02.2016, 12.02.2016, 19.02.2016, 04.03.2016, 05.03.2016 a devamat marfă importată din Ucraina - lemn tivit, tăiat, longitudinal de conifer de molid, prezentând actele necesare.

În baza actelor de inspecție emise de Biroul Vamal 3030 Chișinău 7 (PVI, Petricani) din 05.02.2016, 10.02.2016, 12.02.2016, 04.03.2016, 05.03.2016 și de Biroul Vamal 3053 Chișinău (Petricani PVE) din 19.02.2016 au fost întocmite declarațiile respective.

Reclamantul nu este de acord cu actele de inspecție nominalizate, emise de Biroul Vamal 3030 Chișinău 7 (PVI, Petricani) și de Biroul Vamal 3053 Chișinău (Petricani PVE) menționând că a depus contestații, însă prin răspunsul nr. 28/11-3983 din 12 martie 2016, acestea au fost respinse.

Solicită recunoașterea nulității actelor de inspecție emise de Biroul Vamal 3030 Chișinău 7 (PVI, Petricani) din 05.02.2016, 10.02.2016, 12.02.2016, 04.03.2016, 05.03.2016. Recunoașterea nulității actelor de inspecție emise de Biroul Vamal 3053 Chișinău (Petricani PVE) din 19.02.2016, în baza căruia s-a întocmit declarația privind valoarea în vamă a mărfurilor 3053 I 92 și din 19.02.2016, în baza căruia s-a întocmit declarația privind valoarea în vamă a mărfurilor 3053 I 96, restituirea sumelor TVA ce constituie 45969,02 lei, încasate ca rezultat al majorării ilegale a valorii în vamă a mărfurilor.

Judecătoria Chișinău (sediul central), prin hotărârea din 14 iunie 2017 a respins acțiunea.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că, contractul prezentat de recurent a fost încheiat arbitrar, fără a fi indicate sume concrete –nomenclatorul sortimental al mărfurilor, prețul pentru o unitate de marfă în valuta contractului și descrierea concretă a mărfurilor. La fel, și prețul bunurilor, care fac obiectul vânzării nu a fost stipulat, fapt ce contravine pct.13, 14, 15, al Hotărîrii Guvernului nr.600 din 14 mai 2002 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova.

În conformitate cu prevederile pct.14 al Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002, în cazul în care pentru confirmarea valorii în vamă anunțate, documentele nu sunt suficiente, declarantul este obligat să prezinte, la cererea organului vamal, informațiile suplimentare necesare.

Totodată, în contract și/sau în anexele la el, care sunt părțile lui integrante, este necesar să se indice și datele despre: a) natura tranzacției; b) condițiile de livrare a mărfurilor; c) nomenclatorul sortimental al mărfurilor; d) volumul (cantitatea) mărfurilor importate; e) prețul pentru o unitate de marfă (în valuta contractului) și valoarea totală a contractului etc.

Prima instanță a notat, că SC Stilhol SRL a stabilit valoarea în vamă a mărfii în baza metodei nr.1, însă setul de documente prezentat de recurent nu confirmă pe deplin veridicitatea datelor privind valoarea în vamă declarată pe motiv, că datele prezentate de ultimul, în special valoarea mărfii, este sub nivelul valorii lor de producție, respectiv intimatul a acționat în conformitate cu prevederile art.8 alin. (1), (2), , (3) din Legea nr. 1380 cu privire la tariful vamal din 20 noiembrie 1997 care prevede, că valoarea în vamă a mărfii nu poate fi sub nivelul ei de producție.

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 19 decembrie 2017 a respins apelul declarat de SC Stilhol SRL și a menținut hotărîrea primei instanțe.

La 16 februarie 2018 SC Stilhol SRL a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești cu dispunerea admiterii integrale a cerințelor.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată au interpretat în mod eronat legea și au apreciat arbitrar probele din dosar.

Recurentul a menționat, că intimatul a aplicat nemotivat metoda 6 de evaluare.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată, că recursul a fost exercitat în termen în condițiile în care la materialele dosarului lipsesc date care ar atesta cu certitudine momentul comunicării către recurent a deciziei instanței de apel.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele de judecată au interpretat în mod eronat legea și au apreciat arbitrar probele din dosar nu pot fi reținute, deoarece la caz, actele administrative contestate au fost emise cu respectarea procedurii stabilite

și prevederilor legislației în vigoare.

Prin urmare, acestea poartă un caracter declarativ, fiind combătute prin raționamentele instanțelor inferioare materializate în hotărârile pronunțate.

Nu poate fi reținut nici argumentul precum, că intimatul a aplicat nemotivat metoda 6 de evaluare, deoarece organul vamal a acordat posibilitate recurentului de a prezenta acte pentru aplicarea consecutivă a metodelor de determinare a valorii în vamă, însă de către SC Stilhol SRL nu a fost prezentată informația și documentele necesare, respectiv în situația creată intimatul neavând posibilitatea de a aplica oarecare din metodele indicate, corect a aplicat consecutiv metoda 6 de rezervă.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*).

Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67*).

La acest capitol instanță de recurs reține că recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă, că recurentul a depus prezenta cerere de recurs după ce a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „*Levages Prestations Services*” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv.

De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (*Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67*).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

A considera inadmisibil recursul declarat de SC Stilhol SRL.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan